

sygn. akt IC 3750/18

WYROK W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Myrda

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Kopica

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2020 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa:

A. A. przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki A. A. kwotę 10051 zł (dziesięć tysięcy pięćdziesiąt jeden zł) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 19 lipca 2018 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 702 zł (siedemset dwa zł) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu, w części w której powództwo oddalono,
5. poleca zwrócić A. A. kwotę 40,88 zł (czterdzieści zł osiemdziesiąt osiem gr) tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki.

Sygn. akt I C 3750/18

UZASADNIENIE

Na podstawie pozwu z 23 października 2018 roku powódka A. A. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S. A. V. (...) w W. kwoty 13051zł , w tym kwoty 12000zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę i kwoty 1051zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i rehabilitacji, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 19 lipca 2018 roku do dnia zapłaty. Powódka w uzasadnieniu pozwu podała, że wskutek niezawinionej przez siebie kolizji drogowej doznała obrażeń. Sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości tak co do zasady, jak i wysokości kwestionując istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wydatkami poniesionymi przez powódkę na leczenie, rehabilitację i wizyty lekarskie oraz zarzucając, że żądana kwota zadośćuczynienia jest rażąco wygórowana. Pozwany przyznał jednocześnie, że dobrowolnie wypłacił powódce kwotę 1000,00zł tytułem zadośćuczynienia (art. 445 § 1kc) na podstawie swojej decyzji z 16 lipca 2018 roku.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie było, że pozwany uznał i przyjął swoją odpowiedzialność jako ubezpieczyciel z tytułu szkody poniesionej przez powódkę wskutek kolizji drogowej i uznał roszczenie powódki w części dotyczącej zadośćuczynienia za doznana krzywdę do kwoty 1000zł, którą jej wypłacił.

Spornym pomiędzy stronami był zakres doznanych przez powódkę obrażeń ciała oraz zasadność leczenia farmakologicznego i rehabilitacji. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii. Zgodnie z opinią, która nie była kwestionowana przez strony, powódka w wyniku zdarzenia drogowego w dniu 19 lutego 2018 roku doznała stłuczenia głowy, skręcenia kręgosłupa szyjnego i stłuczenia barku prawego z pourazowym zapaleniem okołostawowym. Powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w sumie na 5%. Leczenie powódki było prowadzone w sposób zachowawczy, stosowała ona również leczenie rehabilitacyjne, uzasadnione było także leczenie farmakologiczne. Ogólnie leczenie skutków wypadku trwało przez okres około 6 miesięcy. Powódka miała ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu organizmu, ale nie wymagała pomocy osób trzecich. W związku z dolegliwościami bólowymi powódka musiała zażywać leki przeciwbólowe w postaci tabletek i maści. Nie należy w przyszłości oczekiwać ujemnych skutków przeżytych obrażeń, a rokowania na przyszłość są dobre. Powódka przeszła cykl zabiegów fizykoterapii, leczenie ortopedyczne, była leczona w Centrum (...) KRUS, a w efekcie leczenia uzyskano poprawę.

Dowód: opinia sąдово- lekarska, k: 44-48 z powołaniem na dokumentację medyczną.

Także bezsporne w sprawie było, że pozwana pracuje fizycznie we własnym gospodarstwie rolnym, a dodatkowo jako sprzątaczką.

W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu roszczenie powódki jako uzasadnione w części należało uwzględnić na mocy art.444 § 1kc i art. 445 § 1kc.

Z tytułu leczenia doznanych obrażeń powódka poniosła uzasadnione koszty leczenia farmakologicznego i rehabilitacji. Biegły w swojej opinii nie zakwestionował zasadności, bądź celowości stosowania przez powódkę przepisanych jej przeciw przez lekarzy leków w postaci tabletek lub maści ani też nie podważył zastosowanego leczenia rehabilitacyjnego i ich wyników ani też związku przyczynowego między takim leczeniem a efektami; uzyskano przeciw poprawę i w przyszłości nie wystąpią ujemne skutki doznanych obrażeń. Powódka zatem poniosła uzasadnione koszty naprawienia doznanej szkody i w części dotyczącej żądania zwrotu kosztów leczenia jej roszczenia zasługiwało na uwzględnienie w całości, tj. w kwocie 1051 złotych.

W części dotyczącej żądania zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną bezspornie krzywdę za uzasadnione było roszczenie powódki w części, tj. w kwocie 10000 złotych z uwzględnieniem jednak już wypłaconej powódce kwoty 1000 złotych przed procesem.

Zdaniem Sądu przyznana kwota zadośćuczynienia nie jest symboliczna ani nadmiernie wygórowana. Powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w sumie na 5%, ma obecnie 49 lat, pracuje fizycznie w gospodarstwie rolnym, podejmuje dodatkowe prace fizyczne, jej aktywność życiowa została zakłócona, a oprócz niewątpliwego urazu fizycznego (cierpienia i bólu) doznała również urazu psychicznego, co trudno przeciw wymierzyć i ocenić.

Za uzasadnione na mocy art. 481 § 1 kc Sąd uznał żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie od 19 lipca 2018 roku do dnia zapłaty, tj. od dnia uznania przez pozwanego swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia drogowego, wypłacenia powódce części roszczenia i opóźnienia się w spełnieniu pozostałej części świadczenia.

W części pozostałej roszczenia o zadośćuczynienie (tj. w kwocie 3000 złotych) Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

Na mocy art. 98 i następnego kpc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 702 złote tytułem zwrotu kosztów procesu, uwzględniając, że powódka poniosła koszty w sumie 912,12 złotych, a wygrała proces w 77%. Na mocy art. 102 kpc Sąd nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu w części, w której powództwo oddalono.

Zdaniem Sądu w sprawach o zadośćuczynienie, gdzie nie można precyzyjnie określić wartości przedmiotu sporu już na początku procesu i gdzie przyznanie zadośćuczynienia jest uzależnione także od uznania Sądu , a żądanie nie

zostało uznane za wygórowane i zostało uwzględnione w znacznej części, uzasadnionym było nie obciążać powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu poniesionych kosztów procesu.

Sąd ponadto zwrócił powódce kwotę 40,88zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.